

– прозорість поліції та інших силових структур, зокрема спрямованість на суспільні інтереси, захист від насильства чи іншого порушення прав, захист права на приватність, гуманізацію кримінального законодавства, дотримання прав людини під час протидії тероризму;

– судова реформа, спрямована на незалежність суддів, протидію судової корупції та тяганини;

– свобода засобів комунікації та вираження поглядів тощо [7; 8].

Заслуговує на увагу позиція А. Галай, який пропонує узагальнює поняття громадських утворень в Україні – «*непідприємницька громадська організація*». При цьому визначаються окремі позитивні аспекти цієї назви: її аббревіатура (НГО) співпадає з всесвітньо визнаною (NGO), тобто не потребує жодного адаптаційного періоду у громадському секторі в Україні (велика частина учасників громадського руху в повсякденній практиці називають свої організації НГО за світовою аналогією); пропонується термін відповідає термінології Цивільного кодексу України, розвиваючи його новелу «непідприємницьке товариство». Загалом цей термін відповідає сучасному законодавчому поняттю «громадські організації», що не вимагає внесення змін у все законодавство. Водночас обрана нова категорія вдосконалює вже згадану і цим нарешті відмежує її від тої, що вважалася раніше тотожною: «об'єднання громадян (громадські об'єднання)» [1, с. 139].

Таким чином, основою громадянського суспільства є неурядові, громадські організації - добровільні масові об'єднання громадян, що виникають унаслідок їхнього волевиявлення на основі спільних інтересів і завдань [4], та діяльність яких регулюється Конституцією України, законами України «Про об'єднання громадян», «Про благодійництво та благодійні організації», «Про професійних творчих працівників та творчі спілки», «Про молодіжні та дитячі громадські організації» тощо та які створюються для задоволення і захисту своїх законних соціальних, економічних, творчих, вікових, національно-культурних, спортивних та інших спільних інтересів.

Список використаної літератури

1. Галай А. О. Недержавні організації юридичного спрямування як учасники публічного управління / Андрій Олександрович Галай: [монографія]. – К.: КНТ, 2015. – 408 с.

2. Енциклопедія державного управління [Текст]: Т. 8: Публічне врядування / наук. ред. кол.: В. С. Загорський (голова), С. О. Телешун (співголова) [та ін.]; ЛРІДУ НАДУ при Президентіві України. – Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2011. – 630 с.

3. Політологічний енциклопедичний словник / упорядник В. П. Горбатенко; за ред. Ю. С. Шемшученка, В. Д. Бабкіна, В. П. Горбатенка. – 2-ге вид., доп. і перероб. – К.: Генеза, 2004. – 736 с.

4. Про громадські об'єднання (Відомості Верховної Ради України

(ВВР), 2013, № 1, ст. 1) // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 1, стор. 2, стаття 1.

5. Хрестоматія для некомерческих организаций / Душан Ондрушек (рук.) и кол. – Братислава: Eterna Press, 2003. – 312 с.

6. Хуснутдінов О. Я. Громадський рух як рушійна сила формування громадянського суспільства (Третій сектор в Україні. Теоретично-правові та практичні аспекти розвитку) [Текст] / О. Я. Хуснутдінов. – К.: Федер. профспілок України, 2000. – 47 с.

7. The Commission and Non-Governmental organizations: building a stronger partnership. – Access mode: https://ec.europa.eu/europeaid/commission-discussion-paper-commission-and-non-governmental-organisations-building-stronger_en.

8. Consciousness+Commitment=Change: How and why we are organizing. – Access mode: <http://ciw-online.org/Resources/about/10CIWwho.pdf>.

Надія РУДІК

*к.держ.упр., доц., доцент кафедри
права та європейської інтеграції
ДРІДУ НАДУ*

«ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОМПОНЕНТ СОЦІАЛЬНИХ ПРАВ» ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРИСКОРЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ЄС

У своєму посланні «Про стан Союзу в 2015 р.: час для відвертості, єдності та солідарності» від 9 вересня 2015р., Голова Європейської Комісії Ж.-К. Юнкер запропонував розробити європейський компонент соціальних прав, який би враховував нові реалії в європейських суспільствах та події у світі праці [8, р. 18]. 8 березня 2016 р. Комісія представила перший проект Європейського компонента соціальних прав та розпочала широкі публічні консультації, в яких взяли участь громадяни, соціальні партнери, громадянське суспільство, держави-члени та інститути ЄС. Консультації завершилися 23 січня 2017 р. підсумковою конференцією «Рухаємось вперед разом» (загалом Комісія отримала понад 16 500 онлайн-відповідей та майже 200 документів з викладенням позиції), після чого на Гетеборзькому соціальному саміті 17 листопада 2017 р. Європейський Парламент, Рада ЄС та Європейська Комісія спільно проголосили Європейський компонент соціальних прав [7].

Нинішній економічний контекст відкриває для ЄС вікно можливостей для забезпечення інклюзивного зростання, модернізації соціальної ринкової економіки та інвестування в людей. Економіка ЄС продовжує демонструвати динамічні темпи зростання. З осені 2014 р., коли

розпочався мандат нинішнього складу Європейської Комісії, в ЄС було створено понад 9 млн. додаткових робочих місць. Рівень безробіття неухильно зменшується і досяг свого найнижчого показника з 2008 р. Кількість зайнятих досягла 236,3 млн. осіб, що є найвищим рівнем з коли-небудь зареєстрованих. Проте, в ЄС зареєстровано 18 млн. безробітних, доходи домогосподарств у багатьох державах-членах все ще нижчі за рівень 2008 р., а також залишається багато соціальних проблем, особливо якщо взяти до уваги темпи та масштаби поточних подій: від цифрової революції до старіння населення. Зберігаються також великі диспаритети в становищі, що склалися між державами-членами та в середині їх [6, р. 9].

Європейський компонент соціальних прав розроблений як дороговказ для нового процесу поліпшення та наближення (конвергенції) – на більш високому рівні – праці та життя в ЄС, надання громадянам нових та ефективніших прав. Цей документ побудований на двадцяти ключових принципах та правах, структурованих навколо трьох категорій: 1. Рівні можливості та доступ до ринку праці. 2. Справедливі умови праці. 3. Соціальний захист і включення [5].

Європейська Рада на засіданні від 14 грудня 2017 р. схвалила висновки Соціального саміту в Гетеборзі, наголосивши на необхідності поставити інтереси людей на перший план для подальшого розвитку соціального виміру Союзу, та підкреслила, що Європейський компонент соціальних прав має бути імplementований як на рівні Союзу, так і на рівні держав-членів, з належним врахуванням їх відповідних повноважень. Європейській Комісії було запропоновано розробити належну систему моніторингу [4, р. 2]. Відповіддю Комісії на цю пропозицію стало Повідомлення «Моніторинг імplementації Європейського компонента соціальних прав» від 13 березня 2018 р. [6], в якому окреслені напрями подальших дій.

Соціальні пріоритети є основою порядку денного Європейської Комісії каденції 2014 – 2019 рр. Зміст та амбіції Європейського компонента соціальних прав спираються на велику кількість ініціатив у галузі зайнятості та соціальної сфери, які були запроваджені Комісією останніми роками, зокрема [6, р. 3 – 4]:

- просування Нового початку соціального діалогу – ініціативи, що відображає зобов'язання Комісії тісно співпрацювати з соціальними партнерами на всіх рівнях;

- пропозиція щодо Європейського закону про доступність, який має на меті поліпшити функціонування внутрішнього ринку доступних продуктів та послуг шляхом усунення бар'єрів, що створюються внаслідок наявності відмінностей в законодавстві, і тим самим полегшити роботу компаній та надати вигоди людям з обмеженими фізичними можливостями та людям похилого віку в ЄС;

- пропозиція щодо Директиви про підвищення прозорості та

передбачуваності умов праці, яка покращує інформування працівників про їхні права та одночасно встановлює нові мінімальні вимоги до поліпшення умов праці;

- перегляд Директиви про відкомандирування працівників, що закріплює принцип «рівної оплати за однакову роботу на тому самому робочому місці», тим самим встановлюючи рівні умови праці та запобігаючи недобросовісній конкуренції на внутрішньому ринку;

- нова законодавча пропозиція щодо модернізації координації систем соціального забезпечення, яке, зокрема, допомагає забезпечити, щоб працівники, які використовують своє право на вільне пересування внутрішнім ринком ЄС, не втрачали права на соціальне забезпечення;

- пропозиція щодо Директиви про баланс роботи та особистого життя для батьків і опікунів з метою модернізації існуючої законодавчої бази шляхом запровадження відпустки батьків і опікунів, зміцнення батьківської відпустки та надання права вимагати гнучкого графіку роботи;

- План дій щодо подолання розриву в оплаті праці між чоловіками і жінками на 2017 – 2019 роки, який включає в себе комплекс заходів для усунення його першопричин;

- огляд різних законодавчих актів у галузі охорони та гігієни праці, які оновлюють та доповнюють положення, які захищають працівників від ризиків, пов'язаних із роботою, в тому числі ризиків, пов'язаних з канцерогенами;

- різноманітні заходи для забезпечення своєчасного доступу до недорогого, профілактичного та лікувального медичного обслуговування високої якості, включаючи Європейські довідкові мережі, які з листопада 2017 р. надають людям з рідкісними хворобами доступ до діагностики та лікування на всій території ЄС;

- зміцнення та поступове впровадження програми «Гарантія для молоді», щоб допомогти молодим людям швидко розпочати роботу, освіту чи навчання;

- запуск широкого кола ініціатив у рамках програми «Нові навички», яка спрямована на забезпечення більшої кількості людей кращими навичками;

- різні ініціативи, спрямовані на забезпечення доступу до якісної та інклюзивної освіти, підготовки та навчання протягом усього життя, як частина переходу до європейського освітнього простору.

В сфері освіти та професійної підготовки Комісія прагне досягти більш амбітних цілей щодо зменшення частки тих учнів, хто має низьку успішність, та тих, хто рано залишає школу, і розглядає нові цілі щодо цифрової компетентності та підприємництва.

Серед 22-х законодавчих актів, запропонованих Комісією з листопада 2014 р. у сфері працевлаштування та соціальної сфери, 10 були прийняті, а 12 ще не узгоджені Радою ЄС та / або Європейським Парламентом.

Як зазначено у Спільній декларації Європейського Парламенту, Ради ЄС та Європейської Комісії, пріоритетом на найближчі місяці буде завершення розгляду законопроектів та зосередження уваги на імплементації нових ініціатив на місцях [3, 6, р. 4].

Крім того, Комісія наполегливо посуває соціальні пріоритети в усі сфери, повністю усвідомлюючи соціальний вимір всього, що вона робить. Це включає в себе [6, р. 4 – 6]:

- Європейський семестр координації політики, де Комісія зосереджує увагу на соціальних пріоритетах та ставить їх в один ряд з економічними цілями, що є основою річного циклу економічного врядування; в циклі економічного врядування 2018 року вперше відображені пріоритети Європейського компонента соціальних прав;

- в рамках політики згуртування соціальні пріоритети широко підтримуються Європейськими структурними та інвестиційними фондами у таких сферах, як доступ на ринок праці, соціальна інтеграція та освіта. Інші програми та інструменти фінансування, такі як Європейський Фонд адаптації до глобалізації та Фонд європейської допомоги найбільш вразливим особам, підтримують людей, які постраждали від реструктуризації компаній або піддаються ризику серйозної матеріальних втрат;

- Інвестиційний план для Європи («План Юнкера»): соціальна інфраструктура та обладнання, а також стратегічні інвестиції в соціальні підприємства можуть бути фінансово підтримані Європейським фондом стратегічних інвестицій;

- запропонований Комісією в рамках Енергетичного Союзу пакет «Чиста енергія для всіх європейців» зосереджує увагу на споживачеві та активізує зусилля, спрямовані на те, щоб перехід від екологічно чистої енергії був соціально справедливим, і ніхто не залишився позаду. Крім того, в пакеті викладений новий підхід до захисту вразливих категорій споживачів, який також допомагає державам-членам зменшити витрати на енергію для споживачів шляхом підтримки інвестицій в енергоефективність. Цей підхід привів до ініціативи Комісії щодо створення порталу «Європейський моніторинг енергетичної бідності»;

- в рамках єдиного ринку цифрових ресурсів Комісія встановила цілі з'єднаності до 2025 р., щоб зробити широкопasmовий зв'язок високої ємності доступним для всього суспільства, приділяючи особливу увагу сільським та віддаленим районам, водночас паралельно зосередившись на розвитку навичок роботи з цифровими технологіями. Комісія також спрямована на сприяння безкоштовному бездротовому зв'язку Wi-Fi для громадян та відвідувачів громадських місць за допомогою ініціативи Wi-Fi4EU. Крім того, запропонований Комісією Європейський кодекс електронних комунікацій містить положення, що забезпечують доступність електронних комунікацій (у тому числі широкопasmового зв'язку) як частини універсального обслуговування;

- у сфері транспортної політики, пакет мобільності «Європа в русі» являє собою широкий набір ініціатив, які, серед іншого, забезпечують належні умови праці. Більш того, ЄС наразі переглядає законодавство про права пасажирів, щоб гарантувати, що особи з обмеженою мобільністю мали однаковий з іншими пасажирями доступ до транспортних послуг;

- Комісія запропонувала переглянути Директиву про якість питної води, що покращить доступ всіх людей до цього життєво важливого ресурсу, особливо вразливих і маргінальних груп;

- в рамках податкового порядку денного Комісія висунула низку ініціатив, спрямованих на відновлення справедливості податкової системи ЄС шляхом забезпечення того, щоб усі компанії сплачували свою справедливую частку податків в разі отримання прибутку;

- за допомогою своєї торговельної політики ЄС сприяє утвердженню основних стандартів праці, узгоджених на міжнародному рівні: свобода об'єднань, право на колективні переговори, недискримінація, боротьба з дитячою та примусовою працею, інспектування умов праці, охорона та гігієна праці, гідні умови праці. Разом з економічними, екологічними та правами людини, соціальні питання також є ключовими аспектами оцінки впливу на сталий розвиток, яка проводиться для всіх міжнародних торговельних угод, що укладає ЄС;

- нова ініціатива «Європейський корпус солідарності» дає змогу молодим людям, особливо найменш заможним, брати участь у солідарній діяльності та допомагати у вирішенні суспільних потреб в Європі, що також дозволяє їм розвивати власні компетенції та навички;

- оцінка соціального впливу Програми підтримки стабільності – така практика була запроваджена в 2015 р. у випадку з наданням Греції допомоги у межах Європейського стабілізаційного механізму.

Більш того, процес наближення до кращих соціально-економічних результатів, соціальної стійкості та справедливості, якому сприяє Європейський компонент соціальних прав, є невід'ємною частиною зусиль, спрямованих на зміцнення та завершення розбудови Економічного та валютного союзу, про що йдеться в Доповіді голів п'яти ключових інститутів ЄС «Завершення розбудови європейського Економічного і валютного союзу» від 22 червня 2015 р. та в подальших пропозиціях Комісії.

У цьому контексті запровадження Європейського компоненту соціальних прав є ключовою рушійною силою оновлення та доповнення законодавства ЄС, де це необхідно. На додаток до того, що було досягнуто до теперішнього часу, 13 березня 2018 р. Комісія виступила з низкою нових ініціатив – так званім Пакетом соціальної справедливості.

Першою ініціативою Комісії є пропозиція створити Європейський орган охорони праці з метою надання допомоги особам, компаніям та національним органам управління у максимальному використанні

можливостей вільного руху працівників у межах єдиного внутрішнього ринку ЄС та забезпечення сприятливих умов мобільності робочої сили – протягом останнього десятиріччя кількість мобільних громадян, тобто людей, які проживають та / або працюють в іншій державі-члені, зростає майже вдвічі, до 17 млн. осіб в 2017 р. [2]. Другою – проект Рекомендації Ради ЄС щодо доступу до соціального захисту працівників та самозайнятих, яка розроблена на основі консультацій з європейськими соціальними партнерами та спрямована на заохочення держав-членів забезпечити, щоб кожен, хто працює (сьогодні в ЄС майже 40 % людей, які працюють, мають або нетипову зайнятість, тобто вони не працюють повний робочий день на основі безстрокового контракту, або є самозайнятими [2]), міг би внести свій внесок та мати відповідний доступ до соціального захисту, наприклад, у випадку безробіття або хвороби. Нарешті, Комісія працює над розробкою Європейського номеру соціального страхування – цифрового ідентифікатора, який дозволить взаємодіяти існуючим системам, сприятиме переносимості прав через кордони та надасть можливість в реальному часі ідентифікувати та перевірити страхове покриття, а також зменшити ризики помилок та шахрайства, спричинені використанням паперових документів [6, р. 7].

Для подальшої імплементації Європейського компонента соціальних прав на рівні ЄС Комісія продовжуватиме повною мірою використовувати всі наявні у неї інструменти. Використання цих інструментів буде різним в залежності від сфери політики та принципів Компонента та відображатиме характер і масштаб повноважень на рівні ЄС. Вони включають оновлення та доповнення існуючого законодавства, поліпшення виконання законодавства ЄС у державах-членах, підтримка соціального діалогу в ЄС, а також моніторинг досягнутого прогресу в рамках Європейського семестру.

Це також стосується відповідної фінансової підтримки з бюджету ЄС, зокрема за допомогою Європейських структурних та інвестиційних фондів, Erasmus + та інших відповідних програм. У своєму нещодавньому повідомленні «Про нову, сучасну багаторічну фінансову програму для Європейського Союзу, яка ефективно забезпечує виконання його пріоритетів після 2020 року» [1], Комісія закликала розробників бюджету ЄС виконувати обіцянки, зроблені лідерами на Гетеборзькому соціальному саміті та надалі розвивати соціальний аспект Союзу, в тому числі шляхом повного впровадження Європейського компонента соціальних прав [1, р. 5 – 7]. Комісія підкреслила, що для підвищення можливостей зайнятості та вирішення проблем з навичками, у тому числі пов'язаними з цифровою інформатизацією, необхідно виділити адекватні ресурси.

Більшість повноважень та інструментів, необхідних для реалізації Європейського компонента соціальних прав, перебувають в руках місцевих, регіональних та національних органів влади, соціальних

партнерів, а також громадянського суспільства. Незважаючи на те, що ЄС має відігравати важливу роль у підтримці держав-членів, відповідальність за впровадження Компонента значною мірою залежить від держав-членів на різних урядових та управлінських рівнях. Крім того, соціальні партнери на всіх рівнях мають відігравати вирішальну роль в імплементації Європейського компонента соціальних прав, відповідно до їхньої автономії у веденні переговорів та укладенні колективних угод.

Таким чином, виражаючи ключові принципи та права, Європейський компонент соціальних прав слугує керівництвом для досягнення ефективних результатів в соціальній сфері та сфері зайнятості. Оскільки не існує жодних універсальних рішень, Компонент враховує всю багатоманітність національних ситуацій. Незважаючи на те, що держави-члени часто стикаються зі спільними викликами та мають схожі проблеми, рішення, які їм необхідно прийняти, будуть різними. Це пов'язано з різноманітністю їх національних систем, традицій, різних вихідних точок та їх конкретними соціально-економічними ситуаціями.

Список використаної літератури

1. A new, modern Multiannual Financial Framework for a European Union that delivers efficiently on its priorities post-2020. The European Commission's contribution to the Informal Leaders' meeting on 23 February 2018: Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council and the Council. – Brussels, 14.2.2018 COM (2018) 98 final. – Access mode: <http://www.ipex.eu/IPEXL-WEB/dossier/document/COM20180098.do>.
2. Commission adopts proposals for a European Labour Authority and for access to social protection: European Commission Press release. – Strasbourg, 13 March 2018. – Access mode: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-18-1624_en.htm.
3. Commission Work Programme 2019: Delivering on promises and preparing for the future: European Commission Press release. – Strasbourg, 23 October 2018. – Access mode: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-18-6147_en.htm.
4. European Council meeting (14 December 2017) – Conclusions. – Access mode: <https://www.consilium.europa.eu/media/32204/14-final-conclusions-rev1-en.pdf>.
5. European Pillar of Social Rights: Building a more inclusive and fairer European Union. – Access mode: https://ec.europa.eu/commission/priorities/deeper-and-fairer-economic-and-monetary-union/european-pillar-social-rights_en.
6. Monitoring the implementation of the European Pillar of Social Rights: Communication from the Commission to the European Parliament, the Council and the European Economic and Social Committee. – Strasbourg, 13.3.2018 COM (2018) 130 final. – Access mode: <https://ec.europa.eu/commission/>

sites/beta-political/files/communication-monitoring-implementation-european-pillar-social-rights-march2018_en.pdf.

7. Social Summit for Fair Jobs and Growth. – Access mode: <https://www.government.se/government-policy/social-summit-for-fair-jobs-and-growth/>.

8. State of the Union 2015: Time for Honesty, Unity and Solidarity – Speech by Jean-Claude Juncker, President of the European Commission, Strasbourg, 9 September 2015. – Access mode: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-15-5614_en.htm.

Олександра РУДІК
*аспірантка кафедри
міжнародних відносин
ДНУ ім. Олеся Гончара*

НОВІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ МЕЖ ОБУМОВЛЕНостІ ЄС У КОНТЕКСТІ ДЕБАТІВ ЩОДО ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА

Обумовленість ЄС набуває багато форм: вона є юридично кодифікованою та виконуються за рішенням Суду ЄС або залежать від міжурядових домовленостей та виражаються за допомогою політичних чи економічних стимулів / антистимулів. Найважливішою метою обумовленості є сприяння інтеграції та єдності між народами Європи та їх державами-членами. Тому цілком логічним буде припущення що обумовленість має встановлювати стимули у такий спосіб, щоб їх застосування сприяло досягненню цього очікуваного результату. Збалансоване поєднання політичних, правових та бюджетних інструментів може допомогти усунути великі прогалини у Договорах, зокрема щодо ефективного захисту верховенства права та демократії.

У зв'язку з оприлюдненням Європейською Комісією нових підходів до формування багаторічної програми фінансового розвитку ЄС на 2021 ? 2027 рр., у тому числі пропозиції стосовно запровадження захисних заходів у випадку порушень державами-членами принципу верховенства права, в ЄС розпочався черговий раунд дебатів щодо того, що є належною, або навіть обов'язковою, поведінкою держав-членів ЄС та що їх чекає у випадках відхилення від цінностей Союзу та порушення ними договірних норма та принципів. Оскільки такі дебати провокують суттєві політичні суперечки, виникають фундаментальні питання щодо того, як можна зберегти єдність між державами-членами і, водночас, зупинити ерозію основоположних засад ЄС.

Конституційні основи верховенства права в ЄС закріплені в статтях 2 та 7 ДЄС. В ст. 2 наголошується на тому, що Союз засновано на цінностях поваги до людської гідності, свободи, демократії, рівності,

верховенства права та поваги до прав людини, зокрема осіб, що належать до меншин, які є спільними для всіх держав-членів [11, р. 15]. Згідно зі ст. 7 право встановлення факту постійного та істотного порушення однією з держав-членів цінностей, зазначених у статті 2 мають Рада ЄС та Європейська Рада, які можуть це зробити за обґрунтованою пропозицією однієї третини держав-членів Європейського Парламенту або Європейської Комісії (Рада ЄС, діючи більшістю у чотири п'ятих її членів) або за пропозицією однієї третини держав-членів або Комісії (Європейська Рада, діючи одностайно) та після отримання згоди Європейського Парламенту. У разі прийняття рішення відповідно до частини 2 Рада може кваліфікованою більшістю вирішити призупинити певні права відповідної держави-члена, що впливають із застосування Договорів, включаючи право голосу представника уряду держави-члена у Раді. У будь-якому разі ця держава-член має і надалі виконувати свої зобов'язання за установчими договорами [11, р. 18]. В ст. 354 ДФЄС зазначається, що для цілей ст. 7 ДЄС, що стосується призупинення певних прав, що впливають з членства у Союзі, члени Європейської Ради або Ради, які представляють відповідну державу-члена, не беруть участі у голосуванні, а відповідна держава-член не враховується під час обрахунку голосів під час встановлення факту порушення [11, р. 195 – 196].

20 грудня 2017р. Європейська Комісія вперше запустила процедуру ст.7 ДЄС проти Польщі, тобто запропонувала Раді ЄС прийняти рішення про існування явного ризику серйозного порушення цією країною цінностей, зазначених у ст. 2 ДЄС. Незважаючи на неодноразові спроби впродовж майже двох років залучити польську владу до конструктивного діалогу в контексті Нової рамкової структура ЄС для зміцнення верховенства права, Комісія дійшла висновку, що в Польщі існує явний ризик серйозного порушення принципу правової держави. Загальна схема порушення полягала у тому, що виконавча та законодавча влада Польщі систематично вдавалася до політичного втручання у склад, повноваження, управління та функціонування судової гілки влади. Так, протягом двох років в Польщі було прийнято понад 13-ти законів, що вплинули на всю структуру системи правосуддя в країні, зокрема на Конституційний трибунал, Верховний Суд, звичайні суди, Національну раду судових органів, прокурорську службу та Національну школу з підготовки та підвищення кваліфікації працівників суду. Крім того, Комісія вирішила зробити наступний крок у процедурі провадження щодо порушення Польщею законодавства ЄС Законом про організацію звичайних судів і в березні 2018 р. передала справу до Суду ЄС [10; 12].

Започаткування процедури за ст. 7 ДЄС привернуло увагу європейської громадськості та експертної спільноти до дебатів про верховенство права. У зв'язку з цим експерти виділяють декілька проблем, пов'язаних з механізмом реалізації цієї статті [4, р. 3 – 5]. По-перше, це спровокувало негативну політичну реакцію та призвело до